సుభద్రాకల్యాణము

తాళ్ళపాక - తిమ్మక్క

శ్రీరమావల్లభులు - శ్రీకృష్ణులెలమి
ద్వారకాపట్టణము - తమ రేలుచుండ
శ్రీకాంతపతికృపను - జెలగి పాండవులు
ప్రాకటంబుగను ద్రౌ - పదిని బెండ్లాడి
రంత నింద్రప్రస్థ - మను పట్టణమున
సంతసంబున నున్న - సమయంబునందు
సురముని యేతెంచె - సుదతి పూజించె
అరలేక మ్రొక్కగా - నపుడు ద్రౌపదిని
దీవించి లోపలికి - దిరిగి పొమ్మనియె
నేవురితోఁబలికె - నిట్లు నారదుడు
"ఇంతులకథలైన - నెంతవారికిని
చింతింప మదిలోన - చీకాకు గదురు
సుదతికై సుందోప - సుందుల చరిత
విదితముగ జెప్పెదను - వినుడంచు బలికె
సుందరికొఱకునై - సూడు పుట్టంగ
సుందోపసుందులు - మ్రంది మన్నైరి
కావున మీర లొ - క్కటఁ గాంత పొందు
గావింపరాదు సం - కటపాటు గదురు
ఒక్కొక్కయే డామె - యొక్కొకరి నగరి
మక్కువతో నున్కి - మర్యాద యగును
ఒక్కరి నగరిలో - నువిద యున్నపుడు
మక్కువ వేఱొకరు - మసలరా దచట

ఏకాంత మరయక - యేగిన వారు
వ్యాకులపడక యా - వసతి వర్జించి
తిరముగా నొకయేఁడు - తీర్థాళులందు
చరియించ వలె నని - సమయంబు చెప్పె"
ఒప్పించె నారదుం - డొగి నేగె నంత
అప్పటినుండి తా - రైదుగు రట్లె
సమయంబు పాటించి - సాధ్వితో గలసి
ప్రమదంబుతో భూమి - పాలించు చుండ్రి
ఒక్కనా డాపురిని - నొకవిప్రునింట
తెక్కలి మ్రుచ్చులు - ధేనువుల్ గొనుచు
చనిరి విప్రుండంత - సవ్యసాచికిని
మొనసి ధేనువులకై - మొఱవెట్ట దొణగె
భూసురవర్యుండు - మొఱలిడ దెలిసి
భాసురంబుగ తన - ప్రతినను తలచి
ఆ యార్తరవముల - కా ధనంజయుఁడు
ఆయుధశాలకు - నరుగంగవలసి
ధర్మనందనుఁడు తా - ద్రౌపది గూడి
కూర్మితో నుండుట - గూడ గుర్తించి
ఆ భూమిదేవుండు - లడలు ధేనువుల
క్షోభలు మాన్పంగ - జూచి ధర్మువును
అనుచు నాయుధశాల - కరుదెంచి క్రీడి
తనువున నాయుధాల్ - తగ దాల్చి పట్టి
తఱిమి యా ముచ్చుల - దండించి పసుల
మఱల నా ద్విజునకు - మరియాద నొసగి
తన యన్న కడకేగి - దండంబు వెట్టి

మును జేయు సమయము - మునుకొని చెప్పి
యెలమితో దీర్థముల - కేగెద ననగ
బలికె ధర్మజుడంత - బార్థునితోను
"నిను విడిచి యొక ఘడియ - నేనుండలేను
నను విడచి యేరీతి - చనెదవో యన్న
కొమరొప్ప వచ్చితివి - గోవులకొఱకు
సమయభంగములేదు - చనవల దనెను
మనము గావించిన - మర్యాదలన్ని
మనమె చేయకయున్న - మఱి ధర్మమేది?"
అనుచు ధర్మజుచేత - ననిపించుకొనియె
అన్నపాదములకు - నతిభక్తి మ్రొక్కి
వాయునందనునకు - వందనంబొసగి
కవలు మ్రొక్కిన వారి - గౌగిట జేర్చి
ఆ యతిథిచేతను - అనిపించుకొనియు
చనియె తీర్థములకు - శక్రనందనుఁడు
గరిమ పెద్దలు పుణ్య - కథలు జెప్పుచును
ధర ప్రదక్షిణము స - దా చరింపుచును
అక్కడక్కడ గల - యఖిల తీర్థములు
వేడుక నాడుచు - విజయుండు కనియె
అంగవంగ కళింగ - బంగాళములను
పార్థుండు గడిచెను - బహుదేశములను
గంగస్నానము జేసి - కడు నీమమునను
సంగతిగ నొకనాడు - జపతపంబులను
గావింప నొక నాగ - కన్య యేతెంచి
కనుమాయ గావించి - యనురక్తి మించి

ఘనగతి నాగలో – కమునకు జనెను
మౌనంబు మాని యా – మగువ కిట్లనెను
"మానిని వినవె! జి – హ్మగ లోకమునకు
నేనేల వచ్చితి – నీకు పేరేమి
పూని తెల్పుమని యా – పొలతిని నడుగ
నైరావతుండు జా – హ్నవికి వల్లభుడు
కౌరవ్యడనువాడు – కలడు తక్షకుడు
నా పేరును వులూచి – నను గనిరి వారు
నీ పౌరుషమ్ములు – నీ రూపుమహిమ
పనిగొని గీతరూ – పమున వెల్లడిగ
విని నిన్ను గామించి – వేడ్క దెచ్చితిని
నా కోర్కె లీడేర్చు – నాకేశతనయ
కైకొను" మనెడు నా – కాంత నీక్షించి
"నారద సద్బ్రహ్మ – చారి యానతిని
నిగిడి యీ ధరమీది – నిఖిల తీర్థములు
సరగ చరించగ – సమయమ్ము గలిగె
పరగ ధర్మజునితో – పలికి వచ్చితిని
నీ మనోభీష్టంబు – నే నెట్లు దీర్తు
భామిని!" యనిన నా – పద్మాక్షి పలికె
"ధర్మ మేదియు ప్రాణ – దానముతోను
తుల దూగదని మహా – త్ములు వలుకుదురు
చేకొని తన్ను ర – క్షించిన మీకు
పాకశాసని ! వ్రత – భంగ మెక్కడిది
పరగ ధర్మస్థితి – పాంచాలికడను
సరగ మీ చేసిన – సమయమ్ము కాద"

అనగ ధర్మస్థితి – కాత్మ మోదించి
అచట పుత్రుని గాంచి – ఆ నాతి కొసగి
మనమున నుప్పొంగి – మఱునాడు వెడలె
కమలార్కు డుదయించు – కాలంబునందు
క్రమమున క్రీడి గం – గానది జేరె
తనవెంట వచ్చిన – ధారుణీసురుల
గనుగొని యర్పించి – కథలెల్ల జెప్పె
అర్థముల్ ధేను స – హస్రముల్ గాను
అర్థితో భూసురుల – కమరకం బొసగె
అనిపికొని కొందరి – నందు గొందఱిని
నొనరగా చే కొని – యుదధి తీరమున
ఉర్వీధరుని పురు – షోత్తము గాంచి
పమ్మిన భక్తితో – ప్రణతులొనర్చె
"ఓ విశ్వపాలక! – ఓ విశ్వకర్త!!
యో విశ్వరక్షక! – యో జగన్నాథ!!
నీయందు గల్గు నీ – నిఖిల లోకములు
మా యెడ కృప యుంచి – మమ్ము రక్షించి
పాయక నా కోర్కె – ఫలియింపజేయు
మనుచు సన్నుతి జేసి – యతనికి మ్రొక్కి
చనుదెంచె పర్వత – స్వామి సన్నిధికి
అమర నహోబళం – బా వెంకటాద్రి
వరుస నా పై కంచి – వరదుల గొలిచె
క్రమమున కావేటి – రంగనాయకుల
ప్రేమను దర్శించి – పిదప తానంత
అల దక్షిణమ్మున – వెలసిన యట్టి

అలతి నదుల తీర్థ –ముల నాడె క్రీడి
మునుకొని యటు పద – మూడవ నెలను
పనిబూని మణిపురి – పట్టణమ్మునకు
అరిగె నప్పురమేలు – నవనీశ్వరుండు
బలవిక్రముడు చిత్ర – వాహనుండపుడు
ఎదురేగి తోడ్తెచ్చి – హేమపీఠమున
వదలని భక్తితో – వాసవి నునిచి
అడుగుల నర్ఘ్యపాద్య – ముల బూజించె
సురపతి సుతుడు వ – చ్చుట వైపు దెలిసి
కౌంతేయుడిష్ట మా – ర్గమున జిక్కునని
యంతంత మది నుబ్బి – యర్జును జూచి
"యేను నీకొకమాట – నెఱిగించవలెను
మానవాధీశ్వర! – మా వంశమందు
ఘన విక్రముడు ప్రభా – కరుడను రాజు
తనయులకొఱకు దా – దడయ కెంతెంతొ
తపసు జేసిన చంద్ర – ధరుడును మెచ్చి
అపుడు దా నొకమాట – నరుదుగ బలికె"
"వసుధేశవరుడ! నీ – వంశవీరులకు
పొసగంగ నొక్కొక్క – పుత్రుండు పుట్టు
అని యిచ్చె వర మీశు – డతని వరమున
గొనకొని యొక్కొక్క – కొమరుండు పుట్టె
ఘనుడ నా కిప్పుడీ – కన్యక పుట్టె
తనయుల కొఱకుగా – తనయ నే బ్రోతు
ఈ లతాంగికి నుద – యించు నా సుతుడు
వాలాయముగను మా – వంశమ్ము నిలుపు

వరపూజతో మంచి – వరునకీ కొమిరె
పరగ నిచ్చుట నాదు – భాగ్యమే కాదె
యెసగ భూపతివి నీ – విందువంశ్యుడవు
పొసగ పెండ్లాడు నా – పుత్రిక" ననిన
కవ్వడి దానికి – కడు సంతసిల్లి
నివ్వెటిల్లెడి కోర్కె – నెలత బెండ్లాడె!
అంగజుదేవి జి – త్రాంగద గూడి
పొంగుచు నంత నా – పురము చెంగటను
అయ్యర్జునుఁడు వసు – ధామరుల గూడి
చయ్యన జనుదేర – జలధితీరముకు
స్నానము చేయగ – సమకట్టియున్న
పూని యక్కడి ముని – పుంగవుల్ విజయు
గనిరి "యీ కొలను మ – హా దుర్గమమ్ము
ఘనతర గ్రాహ సం – కలితమ్ము నగును
పార్థుడ! యిచ్చోట – భరితమ్ము లైన
తీర్థ రాజమ్ములు – దీపించు నైదు
సలలితముగను బ్ర – సన్న తీర్థమ్ము
ఫలదమైనట్టి సౌ–భద్ర తీర్థమ్ము
సోమింపగాను బౌ – లోమ తీర్థమ్ము
పావనంబౌ భర–ద్వాజ తీర్థమ్ము
కారుణ్యమయుడ యీ – కారంధమంబు
ధారుణిలో ప్రసి – ద్ధమ్మయి యొప్పు
బలభేది సుత – యెట్టి బల్లిదులైన
చెలగి యీ కొలకులు – చేర నోడుదురు"
అని చెప్పగా దాను – వినియు నర్జునుడు

వచ్చి యీ ఘనసరో – వరములో జొచ్చి
యిచ్చమై తీర్థమ్ము – లే నాడవలెను
అనుచు నయ్య ర్జునుం – డతిసాహసమున
ఆ యెడ సౌభద్ర – మనియెడి కొలను
సరగ ప్రవేశించె – జలమధ్యమునకు
కడు నుగ్రగతి మహా – గ్రాహ మేతెంచి
తను డాయ దాని ను – ద్దండత బట్టి
బహు పరాక్రమశాలి – బైట పడవేసె
నక్రరూపము మాని – నాతియై నిలిచె
శక్ర నందనుడు నా – శ్చర్యపడి చూచె
"ఇదియేమె భామ! నీ – వింతకు ముందు
వదలక యీ సరో – వరములో నుంటి
జలచరాకృతి మాని – జలజాక్షి వైతి
వలనుగా నెఱిగించ – వలెను తత్ క్షణమె
మత్తాక్షి! నీవు మున్ – మకరివై యుండి
యిచట భామిని యవుట – కిరవేది చెపుమ
అనఘుడ! నే వంద యనెడి యచ్చరను
ధనదునకును గూర్చు – దాన నా సఖులు
సౌరభేయి సమీచి – జయలతల్ వారు
నలుగురు తన యట్టి – నక్ర రూపమున
జలధిలో నున్నారు – శాప విముక్తి
ననువొంద గావించు" – మనిన నర్జునుఁడు
"యేమి కార్యమ్మున – నిట్టి చందమున
భామిని యిది మీకు – పాటిల్లె" ననిన
"ఇంద్రనందన! మను – జేంద్ర!! యేవురము

యింద్రాదిలోకము – లెల్ల కన్గొనుచు
ధరణిపై ఘన తపో – ధనులున్న వనము
కనుగొని యందగ్ని – కల్పుడొకొక్క
బ్రాహ్మణుని తపస్సు – భంగమ్ము చేయ
తలచిన నలిగి యా – తాపసోత్తముడు
చలము మీఱగరాని – శాపము బెట్టె!"
భయమున నాముని – బ్రార్థన చేయ
దయజూచి యా తపో – ధనుడిట్టు పలికె
"సాహసుండెవ్వడీ – సరసిలో చొచ్చి
బాహుల మిము బట్టి – బయట వేయంగ
నోపునో మీ శాప – ముడుగు నా క్షణమె
పోపొండి మీరు మీ – భూమికి" ననుచు
చనుదేర నారద – సంయమి వచ్చి
"సతులాల! యీ ముని – శాప వాక్యమ్ము
మిక్కిలి క్రూరమే – మిట మాన్పరాదు
తరలుడు మీ కింక – దక్షిణాంభోధి
తటమున పంచతీ – ర్థములు శోభిల్లు
అటుచని నూరేండు – లందుండు డనెను
ఒకనాడు ఫల్గునుం – డుర్విపై కరిగి
సకల తీర్థముల ద – ర్శనకాంక్ష వచ్చి
స్నానము జేయ మీ – శాపము దీరు"
అనిచెప్పి నారదుం – డరిగె తనంత
మీ రాక గోరగా – మీరు వేంచేయ
నరయగ ధన్యుల – మైతిమి మేము
నరుడప్పు డారీతి – నలుగుర సతుల

కరుణించి శాపము – కడతేర్చె నంత
మగువల వీడ్కొని – మణిపురి పురికి
మగుడ నేతెంచి నె – మ్మదిని కొన్నాళ్లు
అంగన యుండెఁ జి – త్రాంగద యింట
అనఘుఁడు బభ్రువా – హనుడను సుతుని
వరచిత్రఘను చిత్ర – వాహను వంశ
కరునిగా నొసగి యా – కాంత దిగ విడచి
స్థిరముగా గోకర్ణ – దేవు దర్శించి
అరిగె నవ్వలిపార్శ్వ – మంబుధిచెంత
పావనంబైన ప్ర – భాస తీర్థమున
భావజాకారుడు – పార్థు డుండగను
చేరువనంత నా – శ్రీకృష్ణు డుండు
ద్వారకాపురియని – తగు మునుల్ పలుక
నీలమేఘశ్యాము – నిఖిలాభిరాము
లాలితశుభగాత్రు – లక్ష్మీకళత్రు
ఆ కంజదళనేత్రు – నలరి సేవింప
నా కోర్కె లెల్ల గ్ర – న్నన సమకూడు
గదునిచే మును వింటి – కన్య సుభద్ర
మదిరాక్షి సుకుమారి – మత్తేభగమన
గుణవతి యనగ మ – క్కువ చూడవలెను
క్షణమైన నా కొమ్మ – కనుగొనవలెను
అనుచు ధనంజయు – డా ద్వారవతికి
చన నున్నతలపున – సకల యాదవులు
యతుల బూజింతు రన్ – మతిగల్గి కపట
యతివేషధారియై – యలరి యర్జునుడు

భుక్తిముక్తి ప్రియు – పుండరీకాక్షు
భక్తవత్సలు కృపు – పరమాత్ము కృష్ణు
తత్తరపడక చి – త్తమ్ములో నునిచె
అత్తఱి శౌరి స – ర్వాత్మకుడగుట
అంతనా నరుని తల – పంతయు దెలిసి
యొక్కరుండేతెంచె – నొనర నచ్చటికి
నరుడు నచ్చెరువంది – నారాయణునకు
సరగున ప్రణమిల్లి – సద్భక్తి మ్రొక్కి
వనమాలి కెదురుగా – వచ్చి యర్జునుడు
దండప్రణామమ్ము – తగ నాచరించె
నారాయణా! యనుచు – నవ్వుచు నరుడు
కరము బట్టుక వాని – కడు లేవనెత్తె
హరియు నవ్వుచుఁ బల్కె – నర్జును జూచి
“నిన్న నే సుతుల గని – నెఱతనమ్మునను
యింతలో సన్యాసి – వెట్లయితి వయ్య
యెరుగుదుము మీ విద్య – లెల్లను మేము
గరిమ వేసాలెల్ల – గ్రాసాలకొఱకె”
అని గేలి సేయుచు – నతని దోకొనుచు
చనుదెంచె రైవత – శైలమ్ము కడకు
అచట నర్జును నుంచి – హరియు నంతటను
నడనడచి ద్వారకా – నగరి కేతెంచి
కొలువులో యాదవ – కోట్లును గొలువ
బలదేవుతోడను – పద్మాక్షు డనెను
“తాలాంక! సకల యా – దవులతో గూడ
వాలాయముగను రై – వత మహోత్సవము

జరుపంగవలె ననిన – శౌరికాక్షణమె
సమరసమ్మున పురి – సాటించు" మనిరి
సకలపౌరులు నొప్ప – సాటించిరెలమి
పప్పు బూరెలు నెయ్యి – పాయసాన్నములు
కాయగూరలు పెక్కు – కలవంటకాలు
ఊరుగాయలు నెయ్యి – వొబ్బట్లు వడలు
గారెలు బూరెలు – కండమండిగెలు
అరటిపండులును రా – జాన్న రాసులును
పిండికూరలు మొదల్ – పెద్దకుడుములును
గరిగలఘటముల – గంపల నునిచి
ముందఱ నడిపించె – మురజనాదములు
సంతోష ఘోషముల్ – సంకులమ్ముగను
పడుచులు పెద్దలు – బాలింతరాండ్లు
కొడుకులు కోడండ్లు – కూతులల్లుండ్లు
తోతొక్కులాడుచు – ద్రోవ కిక్కిరిసి
చనిరి యాదవులంత – సంభ్రమమునను
అంతంత చతురంత – యానంబు లెక్కి
అంతఃపురస్త్రీలు – నంత నేతేర
నుద్ధవసాత్యకు – లుభయపార్శ్వముల
బద్ధానురాగులై – బలసి తన్గొలువ
అప్పుడు శ్రీకృష్ణు – డన్నయు దాను
క్రొత్తముత్యమ్ముల – గొడుగుల నీడ
సురలెల్ల చనుదెంచి – చూడగా నపుడు
గరుడధ్వజాంకిత – ఘనరథంబెక్కి
ఆ యచలమ్మున – యాదవుల్గొలువ

తడయకప్పుడు రైవ – తకమున విడిచె
ఆ యచలమునకు – యాదవుల్ వచ్చి
ఆయతభక్తితో – నర్చించి మ్రొక్క
అపుడు సుభద్రయు – నా క్షణమ్మునను
పణతియ బంగారు – పల్లకినెక్కి
చామ రుక్మిణిసత్య – భామ రేవతియు
దేవకి వసుదేవ – దేవు లందరును
వారివారికి తగు – వాహనా లెక్కి
వచ్చిరి రైవత – పర్వతమునకు
కొమ్మలు పదివేలు – కొలుచుచు రాగ
సమ్మతిగ నేతెంచి – సంభ్రమమ్మునను
వాసవసుతుఁడు తన – వరుడు కావలసి
ఆ యచలమునకు – నా యింతి మ్రొక్కె
ఆ సమయమ్మున – నర్జునుఁడు తనదు
మదిలోన తలపోసె – మగువరూపమ్ము
దండ లావణ్య మెం – తయు రూపుతోను
వుండునో యనుచు ని – ట్లొగి కొంతసేపు
యింతిమోముకు చంద్రు – డీడైన నేమి
కుంతలాలాకలిమి – కొదమతుమ్మెదలు
బాలకనుబొమ్మల – ప్రతియౌనువిల్లు
పాలించు ముత్యముల – పణతి చిర్నగవు
సతినాస తిలపుష్ప – సమమైన దేమి
అతివ మధ్యమ్ము సిం – హమునకు సరియె
అని పోల్పతగు సుంద – రాంగి యవ్వనము
కనుగొని పెక్కండ్రు – కాంతలు గొల్వ

కవ్వడి గనుగొని – కమలాక్షుడనియె
“కనుచూపి నంతలో – కాంక్షింప తగున
మొదల సుభద్రపై – మోహంబు నీకు
వదలక యుండుట – వడి యెఱుంగుదుము
తలపు నీ కీడేరు – తలకకు మనుచు
జలజాక్షుడావేళ – చెలిని రప్పించి
వందనము జేయించె” – వరమునీంద్రునకు
పాండవద్విజులకు – పార్థు డిచ్చోట
దండియై యుండుట – తగ నెఱింగించ
వడిగ వేగులవారి – వలస పంపించె
బలదేవు జూచి యా – పద్మాక్షు డనెను
“ఎక్కడినుండి యో – యీ పర్వతముకు
నరయమెవ్వరొ కాని – యతి వచ్చినాడు
పొసగ జాతుర్మాస్య – పూజ చేయుదమ”
అని వెడబాటుగా – అన్నతో బలికి
నడనడచి ద్వారకా – నగరి కేతెంచె
అప్పుడు బలభద్రు – డాముని జూచి
భక్తితో నిట్లని – ప్రార్థన చేసె
“పొసగ జాతుర్మాస్య – పుణ్యవ్రతంబు
జరుపు మా నగరాన – సంయమినాథ
అని తోడుకొనివచ్చి – రా ద్వారకకును
రావె యమ్మ! సుభద్ర! – రమణిరో నీవు!!
మదిరాయతాక్షి! నా – మనవి చేకొనవె
కన్యచే భిక్షయె – కాని యాతండు
అన్యులచే భిక్ష – నంద నొల్లండు

కన్యాగృహంబున – కన్యకామణివి
సన్యాసి నునిచి పూ – జావిధి చేయు
మనుచు” చెల్లెలికి స – న్యాసి నొప్పించి
ఆ పద్మనాభుండు – అపుడూరకుండె
ముత్తేలసంచునా – క్రొత్త బిందెలను
అత్తరి జలక మా – యత్తమ్ము జేసె
యే వేళ కా మౌని – యిష్టమ్ము లెఱిగి
ఆ వేళ కావించు – నఖిల వస్తువులు
పొలుపైన రత్నాల – బొమ్మరింటికిని
తళుకైన పగడాల – దారబందములు
పచ్చల తలుపులు – పన్నారు గురుగు
లచ్చంపు దంతాన – నమరు బొమ్మలును
చెఱగుల యంచుల – జీనివ్రాతలును
చిరుతపప్పుళ్లు మఱి – చెంద్రకావులును
బంగారు బొమ్మలకు – బాగుగా కట్టి
శృంగార మమరించె – చెలియ సుభద్ర
బలసి సుభద్ర శో – భనము చేయగను
అరుదెంచి కవ్వడి – అతివ కిట్లనెను
“ఇందు పురోహితుం – డెవ్వరె నీకు
అందమైనట్టి ఘడి – యారమ్ము నేదె
అన్నియు నేల నీ – యాశ్రితుడ నేనె
యున్నాను నీ పెండ్లి – నొనర జేయించ
పప్పు బూరెలు మంచి – పాయసాన్నములు
వొప్పైన భిక్ష మా – కొనరగా గద్ద
పన్నారు గురుగుల – పంచభక్ష్యములు

నెన్నిక భుజియించె - నెలమితో నగుచు
తెరయొద్ద నిలుచుండి - దేవేంద్రసుతుడు
సరసిజవదనతో - సరసమ్ము లాడు
భావగర్భితముగా - పలుకు మర్మములు
భావించి సతిజూచి - పరగ తమకించు
చెలియ లక్షణములు - చెప్పెద ననుచు
కలికి నొయ్యెన లేమ - కరము చేబట్టి
అక్షీణజృంభణం - బది యొంట గద్దు
అక్షయసౌభాగ్య - మదియింట గద్దు
పద్మరేఖలు నీకు - భాసిల్లు ననుచు
పద్మాక్షి పాదముల్ - భావించి చూచె
వియ్యమ్ములందగా - వెలదిరో గుఱుతు
ముడివడె హారముల్ - ముద్దుల గుమ్మ
చిక్కు విడిపింతు నే - చేడె సుభద్ర
మక్కువ నా మీద - మఱవకు మ"నెను
వేదోక్త యుక్తిని - వింత పెండ్లిండ్లు
కావించవలె నంద్రు - ఘనశాసనమున
నాలవ దినమున - నాగవల్లికిని
శోభనంబగు గదే - సుదతి యిద్దఱకు
పానుపుటింటికి - పరగ బొమ్మలను
కడువేగ నంపుదమ - కమలాయతాక్షి
అనుచు కందువ మాట - యతి తను బలుక
నివ్వెరపడి యుండె - నెలత సుభద్ర
మఱి యెన్నొరీతుల - మాయల తపసి
వెఱవక తనుజూడ - వెఱగందె నబల

గ్రక్కున శ్రీకృష్ణ - కడకు నేతెంచి
"యెక్కడి యతివరుం - డితడు వో యన్న
చూడ సంయమి గాని - చూఱకాడితడు
ఆడెడి మాట లి - ట్లని పల్కరాదు
సరసమాడగ వచ్చు - సారె నాతోను
సొంపు నొయ్యారంపు - చూపులే తఱచు
ఇత్తఱినే భిక్ష - మిడి నంత దాను
పొత్తున భుజియింప - పొలతి రమ్మనెను
ఎంత జేసితిరి మీ - రిటువంటి వారి
నంతఃపురమ్ములో - నర్హ మా యుంచ
అన్న యీ సన్యాసి - ననుపుమా వేగ
ఎన్నికబూజింప - నే దగవు గాదు
తన్ను జూడగ నిల్వ - తగవుగా దితడు
కటకట యిటువంటి - కపట సన్యాసి
నెటువలె బూజింతు - నిందిరారమణ!"
అనిన నవ్వుచు గృష్ణు - డా యతీశ్వరుని
వినయమ్ముతో బిల్చి - వేడ్క నిట్లనెను
"అయ్య మీ పనులన్ని - ఆగడా లాయె
తొయ్యలి నా తోన - దూఱుగా జెప్పె
పెద్దలు మీరింత - బుద్ధి దప్పినను
సుద్దుల నందఱు - చులుకగా నగరె
కాక నా చెల్లెలు - కడు ముద్దరాలు
లీలగా దుర్భాష - లేల పలికితిరి
కోరినకోర్కి చే - కూరినదాక
ఏ రీతినే నూర - కే యుండరాద ?

ఇచ్చట చెప్పిన - యింతి సుభద్ర
నచ్చట రాముతో - నలిగి చెప్పినను
యీ ద్వారకాపురి - యిందుండబోదు
నవనిపై చరియించు - మని నిన్ను గొట్టు"
నని గేలి సేయుచు - నతని వీడ్కొనుచు
ప్రియముతో చనుదెంచె - పిదప తా నంత
నవరత్న కనకసిం - హాసనమ్ము నను
పేర్మితో గూర్చుండి - పీతాంబరుండు
శిరసు వంచుక యున్న - చెల్లెలి జూచి
దయతోడ బిలిచె నా - త్రైలోక్య పతియు
"అమ్మ రా! ముద్దుల - గుమ్మ రా! వేగ
కొమ్మ రా! నవకంపు - బొమ్మ రావమ్మ!
ముత్యాలసరమ రా! - ముద్దరాలా రా!
చిత్తజుబాణమా! - చెలియ రావమ్మ!
చిలుకలకొలికి రా! - శృంగార కన్య
తొలకరిమెఱుపు రా! - తోయజగంధి
పండువెన్నెల రావె! - భాగీర్తి రావె!
గండుగోవెల రావె! - కమలాక్షి రావె!
మచ్చెకంటీ రావె! - మాధవళి రావె!
అమృతంపుతెప్ప రా! - అరవిరిమొగ్గ
బంగారు పెట్టెరా! - భాగ్యాలబరణి
వెలయ ముజ్జగముల - వింతయైనట్టి
శ్రీకలా బిరుదుల - చెలియ రావమ్మ!
కోరు కార్యమ్ము చే - కూరినందాక"
అని యిట్లు తమ అన్న - అంకించి పిలిచి

పసిడి సలాక నా - పణతి సుభద్ర
వలి పువ్వులగుత్తుల - తలిరాకు బోడి
లలిత సౌరభ శోభ - గులుకరింపంగ
ససిచక్కగా పైట - సవరించు కొనుచు
నడవడ చిన్నారి - నడుము జవ్వాడ
అందెలు మ్రోయగ - హారముల్ తూగ
మొలనూళ్లు ఘంటలు - ముద్దియల్ మ్రోయ
సందిదండలు వెల్గ - సరిపెణల్ దూల
దివ్వెలై హారముల్ - తెరువు జూపగను
హంసలనడకతో - నతివ సుభద్ర
అల్ల నల్లనె వచ్చె - అన్న ముందరికి
భద్రేభగమన సు - భద్ర రమ్మనుచు
తోయజాక్షుడు తన - తొడపైన నునిచె
నీలాలవంటివా - నెలత నెఱికురులు
వాలారు కొన గోళ్ల - వడిచిక్కు దీసె
శ్రీకృష్ణు డా వేళ - చెల్లెలికి నపుడు
సేసకొప్పటు బెట్టె - చెలువమ్ము తోను
చుబుకంబు పై కెత్తి - చూచి యోదార్చి
మక్కువ నలరించె - మగువ నెమ్మోము
కుంచించుకొని శిరసు - వంచుకొన బోవ
శిరసుతా బైకెత్తి - చెల్లెలిని చూచి
చిఱునగవుతో బలికె - శ్రీకృష్ణు డెలమి
"యే మనె సన్యాసి - యిపుడు నిన్నైన
నాతోడఁజెప్పిన - నాతి నే బోయి
మందలించెదనమ్మ - మరియాదగాను

ముద్దరా లోర్పు నా - మొప్పెమాటలకు
అని మట్టుపెట్టి యిపు - డాడి వచ్చితిని
రమణి! నీ జోలికి - రా వెఱచు నింక
వచ్చిన యిపుడె - వనిత నే బోయి
యిట్టె బంధించెద - నిపుడె కొట్టెదను”
అని బుజ్జగించి చె - ల్లెను గారవించి
చెలువమ్ముగా బలికె - శ్రీకృష్ణ డెలమి
“మత్తేభగమన! నా - మనసు చేకొనవె
మదిరాక్షి! నీకొక్క - మాట జెప్పెదను
తగ నేడు నేడు ప - ద్నాల్గు లోకములు
నరసి చూచితి నేను - ఆదికాలమున
ఇటువంటి సన్యాసి - నెట జూడలేదు
అటు గనుక నీ తోడ - నిటు జెప్పవలసె
శిరసు నాఘ్రాణించి - చెల్లెలి నపుడు
కనుగొని పలికె నా - కంజాక్షు డెలమి
యేమని వర్ణింతు - నితని మాహాత్మ్య
మేమని వర్ణింతు - నితని పౌరుషము
ప్రమథగణముతోను - పార్వతీశ్వరుడు
సవతాడ వచ్చితా - చాలంగ నొచ్చె
ఆ కాలకంఠుడు - నటు లోడిపోయె
నీతని గెలువగా - నెవ్వరి వశము
ఈ యతీశ్వరుని పే -రెవరు తలచినను
వైరుల గుండెలు - వ్రక్కలై పోను
ఉపవాసముల చేత - వొడలెల్ల స్రుక్కి
యెలమి యెఱుగని వాని - వలె నున్నవాడు

అడవులే మేలాయె - నా మునిపతికి
పండ్లు ఫలమ్ములు - భక్షింపు చుండు
ఆకలి గొన్నప్పు - డాతని భిక్ష
కరసి యన్నము పెట్ట - నండ లేరెవరు
కార్యాని కోసమే - కడు చిక్కు పడెను
కార్యము చేసి గ్ర - క్కన నంపవలెను
సుదతి యీతని జూడ - సురపతి సుతుడె
మనసులో నీ కను - మానమ్ము వద్దు
కన్య నీ చేతి భి - క్షమె కాని యతడు
అన్యులచే భిక్ష - అందుకోబోడు
దానిచే నీకు నిం - తగ జెప్పవలసె
యెప్పటివలెనె నీ - వీ యతీశ్వరుని
తప్పక పూజించు - తరుణి పొమ్మనిన”
అన్నమాటలకు తా - నంగీకరించి
మత్తేభగమన గ్ర - మ్మన లేచి వచ్చె
అందెలు కదలంగ - హారముల్ వెలుగ
మదిరాక్షి చనుదెంచె - మౌనియింటికిని
పొసగ నానాటి క - పూర్వమ్ముగాను
అఖిల పదార్థమ్ము - లాయత్త పరచు
విందులు కావించు - వేవే విధముల
పొందుగా నతనికి - భుజియింప నిడును
వలపుతో నవియెల్ల - వరుస భుజించి
“కడు డస్సి యుంటకు - కారణం బేమి
యీ చూపు లీతమక - మీ విలాసములు
యే తాపసుల యందు - నెఱుగ మెన్నడును

విజయుని రూప వి - వేక సంపదలు
గజరాజవరదుచే - గరిమ నే విందు
తెగవాలు కన్నులు - దీర్ఘబాహువులు
పగడంపు వన్నెగల - పాదపద్మములు
చూడగా నీతండు - క్రీడియే కాని
వాలాయముగ యతీ - శ్వరుడు గా బోడు
కపట సన్యాసిగా - కల్పించి యిచట
వుపమను శ్రీకృష్ణు - డునిచినా డేమొ"
అని మనమున జాల - హర్షమ్ము నొంది
శృంగార మమరించె - చెలియ సుభద్ర
పై కొనియెద నంచు - పద్మాయతాక్షి
జోకతో కమ్మ క - స్తురినలు గిడెను
జాతి గొజ్జగి నీట - జలకమ్ము లాడి
రీతిగా నొకవింత - రేఖ చూపట్టి
ఉమ్మెత్తపువ్వు వలె - నుతికిన మడత
నఖముల గొనితెచ్చి - నాతి యిచ్చినను
చెంగావి పావడ - రంగు మీఱంగ
చుంగు విడిచి కట్టె - సుదతి సుభద్ర
పాలిండ్లవలను క - న్పడగ నొకవింత
లీల పయ్యెద కొంగు - లే జాఱ విడిచె
నటనతో పై నము - నడచేటి మగువ
రమణ బాగుగ కొంగు - రంగుగా జెలగె
జవ్వాజి పదనిచ్చి - చంద్రకాంతముల
దువ్వెన నెరగోర - దువ్విన కురులు
పాపట నొసపరి - బాగుగా దీర్చి

చూపట్టు కొప్పు నిం - చుక జాఱ ముడిచె
మల్లెలు మొల్లలు - మందారములును
చల్లని జాజులు - సంపంగి విరులు
పారిజాతమ్ములు - బాగుగా తీర్చి
యొయ్యనె తుఱిమె నా - యుత్పల గంధి
విటుల మన్మథు డేయు - విరిమొగ్గ తూపు
నటన గుమ్మడి గింజ - నామమ్ము తీర్చె
బసిడి ముత్యాల నొ - ప్పగ పూర్ణచంద్రు
రవమించు చెవుల తా - టంకాలు చేర్చె
మొగపు తీగెకు చెంత - ముత్యంపు కొలికి
జిగిమఱుల్ మిగులు మం - జిడి తాళి జేసె
పుంజాల దండ దా - పున నేవళమ్ము
రంజిల్లు భన్నస - రమ్ము క్రీడించ
యిన్ని సొమ్ములకును - వన్నె బెట్టినటు
మూడువేల్ వెలసేయు - ముక్కఱ బెట్టె
కుంకుమ గంధము - కూర్చిన మంచు
గోవకస్తురి బూసె - కొమరారు మేన
పచ్చి పోకలతోడ - పండు టాకులతొ
గమ్మన కపుర వీ - డెమ్ము గావించె
ఆ రామచిలుక భు - జాంగదమ్మునను
రాజసమ్మున నునిచె - రమణి సుభద్ర
ఝణఝణత్కారముల్ - సలుప సొమ్ములును
పచ్చలరుచుల స్తం - భమ్ము మాటునను
మత్తాక్షి నిలుచుండె - మౌని జూచుచును
"బృందావనము మీద - వెలయు నా మౌని

కమలార్క బింబంబు – గతి బోలువాని
బాలేందుచాయల – పగిది నిరుగడల
నెమ్మొగపు టూర్ధ్వ పుం – డ్రమ్ముల వాని
నొప్పుచందురకావి – నూటార్చినట్టు
కప్పారు నిడువాలు – గడ్డము వాని
మొలకెత్తు ముత్యంపు – మొగ్గల బోలు
తళుకొత్తు శుభ్రదం – తమ్ముల వాని
అలవడు తులసి పూ – సలపేరు వాని
కవగూడ హరినీల – కాంతి తేలించు
తమ్మిపూసల దండ – తన కురము సొంపు
సొమ్ముగా సవరించి – చూపట్టువాని
యిన్ని విధంబుల – నున్న యా మౌని
జూచి సంతోషమున – సుదతి యిట్లనెను
అడిగెద నని పూని – అతివ సుభద్ర
తన మనములో నున్న – తాత్పర్యమునను
చిత్సౌఖ్యరసలత – చిగిరించగాను
ఉత్సాహమున మేను – ఉబ్బి పొంగగను
పలుకు పల్కుకు తేనె – లొలుకగా నపుడు
పలికె దా నొకమాట – పద్మాయతాక్షి
"అయ్య! మీరేదేశ – మరసి చూచితిరొ!
యెయ్యది మీ నామ? – మెచట నుండుదురొ?
పరగ నింద్రప్రస్థ – పట్టణమ్ము నను
బహుళ సంపదలతో – బరగుచున్నార!
ధీరమానసులు కుం – తీసుతుల్ వారు
ఆరయగడుసుషు– లై యున్నవార

కోరి మా మేనత్త – కొడుకులైదుగురు
వారికి కుశలమా? – వరమునిచంద్ర!
ఆ రాజవరులలో – నర్జునుండెలమి
ధారుణి తీర్థముల్ – దరిసింప నేగె
తీర్థముల్ క్షేత్రముల్ – తిరుగుచో మీరు
ఇంద్రనందను నెందు – నే జూడలేద
జగతి నంతట మీరు – చరియింతు రనగ
అరసిమిమ్మిప్పుడు – అడుగంగ వలసె
హరిపాదముల బుట్టె – నట్టె యా గంగ
భూతలమ్మున వెలసి – పొలుపమరుచుండు
మఱి పట్టభద్రుడు – మా యన్న కతడు
వందన మర్పింప – నందు బోబోలు
నని మున్న వింటి నే – నతడు తా నిటకు
ననుదెంచుటెరిగితే – సంయమినాథ
యీ ద్వారకాపురి – యెంతొ దూర మని
తన పురమున కట్టె – తా నేగె నేమొ!"
అని యిట్లు తా బల్క – నా మునీశ్వరుడు
మౌనమ్ముతో నుండె – మఱి కొంత సేపు
"ఓ మునిపుంగవ! – యో పుణ్యమూర్తి!!
గంగాతరంగభం – గక్రమశుభ్ర
పాథోభర న్యాయ – పరభక్తి యోగ
నాథ నాదైన మ – నవి చేకొనగదె"
అనుచు సుభద్ర దా – నాడు వాక్యములు
విని చెవి పండుగై – విజయు డిట్లనియె
"పద్మాక్షి! నీతోను – పలుకగా వెఱతు

పలికిన పలుకులు - భావ మేర్పఱచి
దూఱు లెక్కించెదో - తోయజాక్షునకు
వలపు గల్గక యుండ - పలుక గల్గుదునె
పదుచుదనమున నే - పలుకు పల్కులను
మనసులో నుంతువా - నను రాజఋషిని"
అను మాటలను విని - యర్థాంతరములు
లేమ లో భావించి - లేనవ్వు నవ్వె
కామతంత్రము రహ - స్యములు పుష్పించె
చక్కని ముఖ పద్మ - సారస్యమెంచె
చిక్కని నెమ్మేని - జిగి విచారించె
తిన్నని మాటల - తేట లాలించె
సన్నంపు సదరంపు - చామ వర్తింపు
మొలక నవ్వులదీవి - ముగుద కెమ్మోవి
తరలాక్షి చెక్కిళ్లు - తరుణి పోకిళ్లు
తిలకించి పులకించి - కలజూచి చూచి
తల యూచి విజయుండు - తా నెదగందె
యిటువంటి బోటికి - యీ కోడెకాడె
నచ్చినవాడని - నాతి నా తరుణి
నచ్చుగా పువువింట - నతనుండు గొట్టె
బృందావనముమీద - ప్రేమతో మౌని
కందువ దెలియక - కడు మూర్ఛవోయ
"ఓ ముద్దుచిలక ! నే - నుల్కి పల్కితిని
వలదింక వలదని - వ్యవహరింపుచును
బడలిక గొని మౌని - పవలించె నంత
నా రామచిలుక ప - క్కన నేగుదెంచె

పసిడి రెక్కలు - సొంపులెసగి యాడగను
మాణిక్యపుం గంఠ - మాలికల్ మెఱయ
పార్థుని భుజముల - పై నిల్చి యపుడు
నయ భయములతోను - నరున కిట్లనెను
"బావ! లే లెమ్మని - బడలికల్ తెలిపి
మోవిగంటిని చేసి - ముద్దులు వెట్టె
యిది యేమి విజయుడా - యీ రీతి నుండ
అన్నిట గుణశాలి - వౌదువు నీవు
అర్జున! నీ మన - మలరుచుండగను
నిర్జరీగతి నాతి - నిన్నెతానడిగె
నెలమి దుర్యోధనున - కిచ్చెద ననిన
కడు తాపమును బొంది - కాంత నిన్నడిగె
యిరువురిమనసులో - నెల్ల తాపములు
నెఱిగియు నెఱుగని - తెఱగుండవలెను
ఇంతిని తోడ్కొని - యింద్రప్రస్థమున
కెంతొ వేడుకల నీ - వేగుదువు గాని
కమలాక్షి పెంచిన - కడు ముద్దు చిలుక
నడుగవలెనా నీకు - అన్ని బుద్ధులకు
మందెమేలమ్ములకు - మఱి వేళ గాదు
అనుచు ముంజేతి కం - కణముపై వ్రాలె
"ఓ చెల్ల! యని మతి - నా చకోరాక్షి!!
తడయక తలపోసి - దా నప్పుడడిగె
నెచ్చట నున్నాడొ - యెలమి నర్జునుడు
తీర్థమ్ము లేవేవి - తిరుగుచున్నాడొ!
యే పుణ్యభూముల - కేగియున్నాడొ!

వినిపించుమనె - నామె తనకు తెల్లముగ"
అని యిట్లు పలుకగా - నా మునీశ్వరుడు
అమరగా బలికెను - అతివతో నపుడు
"కోమలి యిద్దఱము - గోకర్ణమందు
కూడియే యుంటిమి - కొన్నాళులచట
భోజనమ్ములు శయన - ములు నొక్కచోటె
చెలియ యుంటిమి మేము - చెలికాండ్ల వలెను
అతనికి నాకును - అరమర లేదు
అతనికి నాకైక్య - మతివరో వినవె
నీ రూపు నీ రేఖ - నీ చక్కదనము
వేమారు తలపోసి - వివశుడై యుండు
నిదు రేయిపగలు కం - టికి కూర్కులేద
యింతి నీపై మోహ - మెసగొని యుండు
నెలమి నర్జునుని రూ - పెఱుగనే తాను
రూపేల గోరగ - నో పల్లవాంగి
మందారదామమా - మా యన్న చేత
విందుగా నెన్నడు - వెస జూడ లేదు
యెగుభుజమ్ములవాడు - మృగరాజు నడుము
నడచి పుచ్చుకొను నె - న్నడుము గలవాడు!
గరగరనివాడు చ - క్కనివాడు నతడు
గొప్ప కన్నులవాడు - కోదండగుణకి
ణాంకంబు లౌ బాహు - లమరిన వాడు
వెన్నున మచ్చగల - విభవంబువాడు
బవిరి గడ్డమువాడు - పన్నిదంబిడిన
వెన్ను పగడసాల - వెస నాడవచ్చు

చిగురొత్తు చంద్రిక - చెలగు పాదములు
నని విధం బెఱిగింప - నంతట నరుదు
నీవు గుణాఢ్యవు - నీ కెవ్వరెదురు
శ్రీహరి చెల్లెలౌ - శృంగారవతివి
యేపున నీ భాగ్య - మేమనవచ్చు
నీవు కిరీటికి - నెలతవైతేని
భావింప నాతని - భాగ్యమే కాద
పూని నీ వడుగగా - బొంక నేమిటికై
మానిని నేనె పో - మఱి యర్జునుడను
నన్ను మన్నించి మీ - యన్న శ్రీకృష్ణు
నిన్ను నా కీవలసి - పన్నె నీ విధము
నీ కోర్కి నా తలపు - నిగమగోచరుడు
చేకొని సమకూర్చు - చింత యేమిటికె
అరయ గంధర్వ క - ల్యాణమ్ము రాజ
వరులకు తగునండ్రు - వరధర్మ పరులు
అనుచు తమకమ్ముతో - అతఁడు చేయి చాప
ఘనమైన సిగ్గుతో - కాంత యిట్లనెను
"తల్లియు దండ్రియు - తగిన బాంధవులు
బల్లిదు లన్నలు - పాయ కున్నారు
వారి యనుజ్ఞచే - వర్తించు మిచట
నీలాగు పనులైన - యిందఱు నగర
హరి నీకు నిచ్చునట - అనుమాన మేల
తెరలి యేనుగునెక్కి - దిడ్డు దూరెదరె"
అనిచెప్పి తా నగరి - కతివ పోయినను
మునియు లతాగృహ - మ్మున కపుడు చనియె

మదనునిచే జిక్కి – మత్తాక్షి రాక
కెదురెదురై చూచి – యిట్లని పలికె
యింతికి నా పే ర – దేల చెప్పితిని
కాంతయు లోనికి – గ్రక్కున బోయె
మరుని పుత్తడిబొమ్మ – మరలె నాచేతి
పరిచర్య లొనరించ – భాషించ దొక్కొ
సుందరి పాదాల – యందియల మ్రోత
విందునో వీనుల – వెరగందు నొక్కొ
తెలిసోగ కన్నుల – తెలియగ లేమ
సొలయక తా జూడ్కి – చూచునో లేదొ
కొమ్మలతో గూడ – గుజ్జనగూళ్లు
ఆ మగువ వడ్డించ – హర్షించ దొక్కొ
యేమి చేయుదునిట – కింకొకసారి
కామిని చనుదెంచి – కరుణించ దొక్కొ
మామ కావలెనని – మన్నించి రాడ
కాముడు దన్ను వే – కారించ దగున
ఉన్న మా తలపెల్ల – నుర్వీధరుండు
పన్నుగా తన మతిని – భావించ దెలిసె
ఘనమందిరములకు – గ్రక్కున వచ్చి
యెలమి రుక్మిణి జూచి – యిట్లని పలికె
"నెలత నీ మరదలు – నేడు సన్యాసి
బలభేది సుతుడౌట – పరికించి తెలిసె
మలయుచు వచ్చి తన – మందిరమ్మునకు
తలకొన్నసిగ్గుతో – దా జేరదాయె
అరసి యన్నము బెట్టు – మనుచు" నియమించి

సొరిది వినోదముల్ – చూచుచు నుండె
అంత నక్కడ మఱి – యా సుభద్రయును
చింతించి చెక్కిట – చెయి బూని యుండి
మదిలోన తలపోసె – మగువ యిట్లనుచు
"యింద్రనందనుడు మ – హేంద్రస్తుతుండు
చేరి వినయమ్మున – చెట్ట బట్టినను
విడిపించుకొని మఱి – వేగ బోయితిని
ఎలమి నాతని మన – సెట్లుండె నొక్కొ
కాక దా నొడబడితె – కడు చుల్కదనము
యీ కడ నందఱి – కెన్నిక కాద
యెఱుగడా నా కేల – యింత చింతించ
నిరవైన యీ పెండ్లి – యీడేర్చు తనకు"
అనుచు చింతింపుచు – నతివ సుభద్ర
హంసతూలిక పాన్పు – నందు పవళించె
ముత్యాలచెఱగుతో – ముసుకు తా బెట్టె
ఆ యంబుజాక్షియు – నచటి కరుదెంచి
ఆ మరదిలి జూచి – యటు నవ్వి పలికె
"కనులేల మూసేవె – కలహంసగమన!
శిరసేల వంచేవె – సింహేంద్రమధ్య!
వాలుకన్నుల నీరు – రాల నేమిటికె!
వనిత సన్యాసిని – వలపించుకొంటి
రామావతారాన – రమణిరో నీవు
శాంత యను పేరుతో – సహజాత వైతి
అల ఋష్యశృంగుని – అటు లోను జేసి
వలవేసి కొంటివే – వనితరో నీవు

దేవేంద్రసుతుదృష్టి – తెగువతో తాకె
దృష్టి తీయింతుమే – తెలివి రా నీకు
తెగవాలు కన్నుల – దృష్టించి చూడ
అతనిచేతనె కాని – అది మాన దనెను”
చిటిమిటి కోపాన – చెలియ సుభద్ర
కరకంకణములచే – కాంతి శోభిల్ల
ఆ రుక్మిణమ్మను – ఆవలికి ద్రోసె
గట్టిగా ముసుగిడి – కాంత యిట్లనెను
“యింతి నీ పలికిన – యీ పలుకు లన్ని
త్రైలోక్యపతితోడ – తా విన్నవింతు”
అనిన మరదలి జూచి – అతివ యిట్లనెను
“యిప్పుడే చెప్పవే – యిభరాజగమన!
మీ యన్న మము గూర్చి – మించనాడునటె
జలకమాడుదు లేవె – చెలియ సుభద్ర!
చలువ గట్టుదువులే – చందనగంధి!
భుజియించుదువు లేవె – పుత్తడి బొమ్మ!
వెలది నీకును పెండ్లి – వేగ చేయుదుము
అని చెప్పి వైదర్భి – యరుదెంచె నంత
నందమౌ నిందిరా – మందిరమ్మునకు
ఆ యింతి పెట్టె నా – యా సొమ్ములన్ని
తాటంకముల కాంతి – ధవళింపగాను
మొలనూళ్ల ఘంటలు – మొల్లముగ మ్రోయ
నొయ్యనె తననడు – మూగాడగాను
ఇంతి పయ్యెదలోన – నేకాంతముననను
ఆ చక్రవాకములు – అతివ హారములు

కొమరార కొప్పులో – గొజ్జంగి దండ
నటనతో వీపున – నాట్యమాడగను
జాఱుపయ్యెదకొంగు – చక్క ద్రోయుచును
ఉరిది ముత్యపు సరుల – నుయ్యాలలూగ
ఆదినారాయణుం – డఖిలాండ నాథు
డండజపు పానుపున – అతడుండ తెలిసి
కోవెల స్వరముతో – కొమరాలుపోయి
చిలుక పలుకులతో – చెలి విన్నవించె
“పుండరీకాక్షుడా! – పూరుషోత్తముడ!!
మురవైరి వందిత! – మువ్వగోపాల!
నారద వినుత! యా – నంద ముకుంద!!
మత్స్యావతార! నా – మనవి చేకొనుము
యింతకార్యంబని – యెఱుగని యట్లు
కవ్వడి నేచుట – కామధర్మంబె”
అని చెలియున్న వృ – త్తాంతమంతయును
నెఱిగించె కృష్ణున – కెలమి రుక్మిణియు
హరి వారి తలపంత – నంతయు దెలిపె
వరుసతో దేవకీ – వసుదేవులకును
సారణ ప్రద్యుమ్న – సాత్యకులకును
ఆ రూఢి నుద్ధవు – డప్పు డాతెఱగు
ఆ యింద్రసుతునకు – ఆ సుభద్రకును
నెయ్యమి కలుగుట – నేర్పునదెలిసె
చయ్యనె తనకోర్కె – సమకూడె ననుచు
తొయ్యలి నపుడు పా – ర్థున కియ్యదలచె
ఆ యచలమ్మున – యాదవు లెల్ల

భూరి మహోత్సవ – మ్ములు చేయుచుండ్రి
ద్వారకలో సుభ –ద్రా కన్య యుండె
బలరామ కృష్ణులు – పర్వతమ్మునకు
చేయించుచుండిరి – చెలగి యుత్సవము
తమయన్న కృష్ణుని – తలచె సుభద్ర
అమరేంద్రునిదలంచె – అర్జును డపుడు
అంతట శచితోడ – అమరపతి వచ్చె
అచట ముత్తైదువ – లా యరుంధతియు
శచి రుక్మిణీదేవి – సత్యభామయును
ఆ వధూవరులకు – నతివ లందఱును
సంపంగితైలము – చక్కగా నంటి
జలక మిద్దఱికిని – సరగున దీర్చి
దివ్యవస్త్రమ్ములు – దివ్యగంధములు
దివ్యమాల్యమ్ములు – దివ్యభూషలును
ధరియించి రపుడు వా – ద్య ధ్వనులెసగ
గరుడ గంధర్వులును – గానముల్ సేయ
అలవడ బరగిన – ఆ శంభురాణి
నతివపూజించిన – నా యరుంధతియు
మృగనాభి వాసనల్ – మొగి గుబుల్ కొనగ
జనులెల్ల పెనగొని – చౌకళింపుచును
అందముగ మృగమధ్య – లమర బాడుచును
కల్యాణవేదికి – కడువేగ రాగ
నాదరాన సుభద్ర – కా యర్జునునకు
వేదోక్తమున పెండ్లి – విష్ణుండు చేసె
ఆ సమయమ్మున – నమరవల్లభుడు

భాసురమణిమయ – బహుభూషణములు
ఘనమకుటమ్మును – కవ్వడి కొసగి
అనురక్తచిత్తుడై – హరి వీడుకొనిన
అపుడు సుభద్రయు – నా యర్జునుండు
శచికి దేవేంద్రునకు – సద్భక్తి మ్రొక్క
మ్రొక్కిన యిరుగుర – మొగి లేవనెత్తి
ఆశీర్వదించి యా – యమరేంద్రు డరిగె
నిర్జరుల్ తామును – నిజపురికి నేగ
అర్జును జూచి కం – సారి హర్షించ
అప్పుడు కవ్వడి – యా సుభద్రయును
హరిపాద పద్మముల్ – హర్షమున మ్రొక్క
కదు గారవమ్మున – కౌగిట జేర్చి
కడలేని యక్షయ – కాండము లొసగె
రయహయంబుల హేమ – రథమును నొసగె
హరియు రుక్మిణి సూచి – అప్పు డిట్లనిరి
అలరెడి వేడుకల – ననుగు మరదలిని
హోమ పీఠమ్మున – నునిచిరివారు
అక్షతల్ శిరసుపై – నా యిర్వురుంచి
ముత్య రత్నమ్ములు – ముగుద యొడినిడిరి
సిగ్గుమురిపెమ్మున – చెలియ సుభద్ర
వద్దికి చనుదెంచె – వదిన ముందఱికి
పుత్తడి బొమ్మవలె – పొలతి సుభద్ర
వదిన పాదములపై – వ్రాలుచు మ్రొక్క
మ్రొక్కిన మరదల్ని – మొగి గౌగిలించి
అక్కున జేర్చుకొని – అతివ యిట్లనెను

"అడల నేమిటికె మా - యమ్మ సుభద్ర
అత్తయు నీకు మే - నత్తయు గాన
వింతవారెవ్వారు - వీరి లోపలను
బావమఱదులు చాల - భక్తిగలవారు
నిను విడిచి మీ యన్న - నిమిష మేనియును
నిలువ రిప్పుడె నిన్ను - బిలిచి తెచ్చెదరు
తల దువ్వ నిప్పుడే - తా బిలుచు గాని
యిచటికి బోయి రా - యిభరాజగమన!
నా వదినె యుండవే - నా ముద్దు చిలుక!"
అని బుజ్జగించేటి - ఆ సమయమున
ఘనకోటిసూర్య ప్ర - కాశమ్ము భాతి
మకుటమ్ము ధరియించె - మఱియు నర్జునుడు
విచ్చేసె నంతలో - విజయు డా సతికి
నచ్చిక దండ ప్ర - ణామమ్ము జేసె
నీరజాక్షునిరాణి - నిత్యకల్యాణి
దారిద్ర్యనాశిని - దయగల తల్లి
పాండునందనులకు - ప్రాపవై యెపుడు
కృప జూచి రక్షించు - కువలయనేత్ర!
మన్మథుని గన్నట్టి - మరువంపు మొలక
మమ్ము కటాక్షించు - మాధవు రాణి
అనుచు ఫల్గునుడు త - న్నతిభక్తితోడ
స్తవము జేయుచునున్న - కువలయనేత్ర!
మకుటమ్ము వట్టి క - వ్వడి లేవనెత్తె
"సత్యకృపాచార్య! - సత్యసంపన్న!!
సత్యము దప్పని - సర్వజ్ఞ నరుడ!!

చెలువతో సద్భక్తి - శ్రీకృష్ణసేవ
కలిగుండు నీ వెల్ల - కాలంబునందు"
ననుచు దీవన లిచ్చు - నా సమయమున
నక్కున జేర్చుకొని - అతివ కిట్లనెను
"చనవిచ్చినాడని - సకియరో నీవు
పలుమాటలకు నెట్లు - పాలుపడవద్దు
పొలతి నమ్మగరాదు - పురుషుల నెపుడు
పలురీతి గృష్ణ స - ర్పమ్ములై యుంద్రు
కొంచక కృష్ణకు - కూర్మితో నుండు
వంచన సేయకు - వనిత యెప్పుడును"
అనుచు బుద్ధులు చెప్పి - అనుగుమరదల్ని
అర్జునుచేతి కొ - య్యన నప్పగించి
"కోరిక కొనసాగె - కొమరాల నీకు
ఇంద్రనందను గూడి - యేగు మాయమ్మ
అరుగుమి నీవని" - అతని వీడ్కొలిపి
నరసఖు డేగె నం - తర్ద్వీపమునకు
అరిగిన పిమ్మట - నపుడు కవ్వడియు
దేవకీవసుదేవ - దేవులకు మ్రొక్కి
వారిదీవన లంది - వనితను తాను
చయ్యన చనుదెంచి - సత్యభామకును
వరభక్తితో మ్రొక్కె - వనితయు తాను
అన్న అర్జునుడ యీ - అతివతో గూడి
"ఘను వీరపుత్రుని - గాంచు వేగమున"
అనుచు దీవన లిచ్చి - అతివ యా క్షణమె
అరుగుమి నీవంచు - నతని వీడ్కొలిపె!

నరసఖుం డరిగె - నంతర్ద్వీపమునకు
అనిపిన పిమ్మట - నపుడు కవ్వడియు
రథముపై నునుచుకొని - రమణిని నపుడు
పోయేటి వేళలో - పురి గాచియున్న
ఆయుధవాహకు - లారీతి నైరి
ప్రవరసేనుడు కృత - వర్మ యాదిగను
శౌర్యమున నా సవ్య - సాచి నడంప
“నోరోరి పాండవ - యుద్దండవృత్తి
మా రామకృష్ణులే - మఱి లేమి జూచి
యీ లేమ తోడ్కొని - యెందు బోయెదవు
తాలాంకుశౌర్యము - తలపవే మదిని
పొలతి నీ వెత్తుకొని - పోయితి వేని
బలునారసమ్ముల - బడవేతు” మనిరి
ఘనగిరితటుల నం - దనవనంబునను
కినిసి బాణమ్ములు - క్రిక్కిఱియనేసె
రమణి సుభద్ర సా - రథ్యంబు సేయ
అమరేంద్రనందను - డాసమయమున
కడు కోపమున దన - కాండములచేత
చెనకి వారల నెల్ల - చీకాకు జేసె
ఇంతిని దోడ్కొని - యింద్ర ప్రస్థముకు
సంతోషమున జనె - సవ్యసాచియును
శౌరిని కనుగొని - సంకర్షణుండు
నీరజోదరుడును - నీలాంబరుడును
ఘనభరితాంబర - కనకాద్రివిభుఁడు
నేర్మితో చనుదెంచె - నీలవర్ణుండు

బలుతమ్ము జూచి బల - భద్రు డిట్లనియె
యేమి కార్యము గల్గె - యిందాక నీకు
మాన వెన్నటికిని - మందెమేలములు
ఆహొూగ్రుడై మించు - నన్నను జూచి
కపటనాటకధారి - కప్పె నొకమాయ
నాగమల్లియతీగె - నవమల్లెతీగె
కలసి పెనగుచునున్న - కడువింత జూపె
నచటి సభాస్తారు - లాసమయమున
పచరింప నర్జును - బహుపరాక్రమము
విజయ నిర్ఘోషముల్ - భేరీరవంబు
రామాది యాదవ - ప్రకరముల్ గొలువ
మదిలోన నుబ్బింత - బెదరైన గొనక
పనివిని నరుడు సు - భద్ర దోడ్కొనుచు
పొదలిన వేడ్కల - బోయెఁగాకేమి
అటు పట్టితెచ్చేము - యిటు మమ్ము బనుపు
మిదె యని చారులు - నీ విధి బలుక
విని వారి నందఱి - వేగ వారించి
బలభద్రుతో నిట్లు - పలికె శ్రీకృష్ణు
“దనఘుడు ధర్మజ్ఞు - డతినీతిపరుడు
తన మేనమరదలి - తాను గొంపోయె
వలదని యెవరికి - వారింప వశము
బలవంతు డాతడు - బహుశస్త్రవేది
అటుగాక ద్రోణుల - కనుగు శిష్యుండు
కదనములో వాని - కదియంగ దరమ
యెదిగిన కన్య మన - యింటిలో నున్న

మనము చేయకయున్న - మగువ బెండ్లాడె
తలప నీ పనులకు - ధర్మమా" యనిన
నబ్జాక్షుమాటకుం - దౌను గాదనక
తాలాంకు డప్పుడు - తలయూచి యుండె
తల్లియు దండ్రియు - తగిన బాంధవులు
బల్లిదు లన్నలు - పాయకుండంగ
నొకపేద వలె పాయ - నువిద సుభద్ర
సుదతి నీరీతిగా - చూచుచుండుదుగ
అని వెడబాటుగా - నన్నతో జెప్పి
అనుగు చెల్లెలికిని - అరణముల్ గొంచు
లక్ష గుఱ్ఱమ్ములు - లక్ష యేనుగులు
అక్షీణ బాహుబలు - లగు వీరభటులు
రమ్యకాంచనమణీ - రథసహస్రములు
సౌందర్యవతులైన - శతసహస్రములు
అన్నయు తమ్ముడు - నతిమోదముననుు
అరణమ్ము దెచ్చిరి - యతి శీఘ్రముననుు
వనితతో చనుదెంచి - వరు దర్జునుండు
వావిరి నా ద్వైత - వనములో నుండ
అచటికి చనుదెంచి - రన్నయుం దాను
నరణమ్ము లిచ్చిరి - ఆ దంపతులకు
అపుడు సుభద్రయు - నా యర్జునుండు
ఆ రామకృష్ణులకు - నతిభక్తి మ్రొక్క
మ్రొక్కిన యిరువుర - మొగి లేవనెత్తి
"విజయుడవు గమ్మంచు - వేడ్కదీవించ"
విజయు డంతట వారి - వేడె బూజించె

సంతోషచిత్తులై - చనిరి ద్వారకకు
అపుడు సుభద్రయు - నర్జును గనియె
యీ చందమున నన్ను - నీక్షించి కృష్ణ
యేమని పలుకునో - యీ రసమ్మునను
ఆ పలుకు లన్నియు - నటు తాకు నేమొ
గోపాలసతులతో - కూడ నన్నునుపు
మనిన సంతోషించి - యా యింతి కనియె
ద్రౌపదికిని మ్రొక్క - తరుణి పొమ్మనిన
వనిత ప్రవేశించి - వచ్చె నవ్వేళ
కుంతికి కృష్ణకు - కూర్మి మ్రొక్కినను
సంతసం బలర పాం - చాలి యిట్లనెను
"వనిత! నీ పతి వీర - వరు దయ్యెనేని
ఘనవీర పుత్రుని - గాంతు వీ" వనెను
అంత దీవనలిచ్చి - యపుడు పాంచాలి
సంతోషమున నుండె - సఖియతో గూడి
అపుడు ధనంజయుం - డా యింద్రపురికి
వచ్చి ధర్మజునకు - వరభక్తి మ్రొక్కె
తల్లికి సాష్టాంగ - దండమ్మొనర్చె
వాయునందనునకు - వందనము చేసె
తనకు మ్రొక్కినయట్టి - తమ్ముల నెత్తి
కడు మోదమున తన - కౌగిట జేర్చె
నతివ పాంచాలిని - నక్కున జేర్చె
అంతట ధర్మజుం -డతి మోదముననుు
దోగుచు బాంచాలి - తో నిట్లు పలికె
"పార్థునకును మా సు - భద్ర కీ ప్రొద్దు

శోభన మగు గాన - చూడు వేడుకన
నానతి గైకొని - యపుడు పాంచాలి
వేవేల రత్నముల - విందు తగ జేసె
నొప్పైన బంగారు - టుప్పరిగలోను
కప్పురవాసనల్ - గ్రమ్ముకొనంగ
సాంబ్రాణిధూమముల్ - సఖి తాను వేసి
చిత్రముల్ నిర్మించె - చెలియ యంతటను
దిక్కుల మాణిక్య - దీపముల్ వెలుగ
నిలువు టద్దమ్ముల - నెలత చెక్కించె
వెయ్యి దీపంబులు - వెలుగంగ నందు
గవుసెనల్ దీయించె - గాజుకంబముల
బంగారు తరికోళ్ల - పట్టెమంచమ్ము
అంగన వెలయించి - యమరించి సెజ్జ
సన్న విరిమల్లెలు - జాజిమల్లెలును
బొండుమల్లెలు చాల - నిండ బరపించి
యిరుదెసల్ తలగడ - లిమ్ముగా దాపి
బంగారు సురటి తా - పణతి వెట్టించె
పంకించి బాగాలు - బరణులం బోసి
గాలించి సున్నము - కాయ బెట్టించె
పండుటాకులు దెచ్చి - పణతి మడిపించి
మదిరాక్షి యునిచెను - మఱియు నచ్చటను
చాఱపప్పు గసగ - సా లానవాలు
శ్రీసుగంధమ్ములు - చిటి బెల్లములును
చెఱుకుబిళ్లలు మంచి - చిఱుదిండి సరకు
పసిమిమామిడి పండ్ల - రసముల పిసికి

పసిపచ్చ గిన్నెల - పాలు నే నినిచి
పలువన్నె గిండ్లతో - పన్నీరు నించి
బంగారు చెంబుల - పానక మునిచి
బుంగల దింపించి - గంగోదకములు
పలుకుచిల్కలునుంచి - పంజరమ్ములను
ఈ రీతి పనులెల్ల - నింతి తగజేసి
చనుదెంచె పాంచాలి - సంభ్రమమ్మునను
భద్రేభగమన సు - భద్ర రమ్మనుచు
చేడె శృంగారమ్ము - చేయంగ దలచె
పన్నీట స్నానంబు - బాగుగా నార్చి
తఱిబోసి కట్టించె - ధవళవస్త్రమ్ము
విసనకఱ్ఱల గాలి - వీచె నిరుదెసల
పొసగగా తడియార్చె - పొలతి శిరస్సు
ధూపవాసనల లో - దులిపి యల్లార్చి
గొజ్జంగిరేకులు - కొప్పున దుఱిమె
నొడ్డాణమును బెట్టె - నూగాడు మొలను
బిళ్లల మొలనూళ్లు - బిగిసి మ్రోయగను
ఘంటల మొలనూళ్లు - ఘల్లున మొరయ
కంఠహారమ్ములు - కౌస్తుభమణులు
కాలిపెండెము గూర్చె - ఘనతతోడుతను
అందెల దిద్దె నా - యతివ సుభద్ర
తళుకు మించిన సంది - దండల పైని
నెలవంక తాయితల్ - నెఱి వుట్ట గట్టె
శ్రీకారములతోడ - చెలగాడు చెవుల
కమలాక్షి పంజుల - కమ్మలే పెట్టె

సొమ్ము లిన్నిటి మీద - శోభిల్లు నట్టి
మూడువేలుం జేయు - ముక్కర పెట్టె
కుంకుమ గంధము - గూర్చె నా యింతి
గోవకస్తురి బూసె - కొమరాలి మేన
ఆనవాల్ పాయసం - బావుల నేయి
పొలతు లందఱు గూడి - పొత్తారగించి
పచ్చివౌ పోకల - పండుటాకులును
వెచ్చగా కప్పుర - వీడెమ్ము జేసె
గరిమతో రాచిల్క - కంకణమ్మునను
రాజసమ్మున నునిచె - రమణి సుభద్ర
ఝణఝుణత్కారమై - పణతు లిద్దఱును
జోడు చిల్కలవలె - శోభిల్లి రపుడు
అక్కడ ధర్మజుం - డర్జునునకును
అతిరక్తితో నలం - కృతులు సేయించె
సవ్యసాచిని జూచి - సన్న గావించె
శయ్యాగృహమునకు - నొయ్య బొమ్మనుచు
వెస నన్నపాదార - విందములు మ్రొక్కి
పానుపు కడకేగి - పార్థు డంతటను
యెదురు సూచుచునుండె - నింతిరాకలకు
మఱచిన తన్నింత - మఱవనీ కుండ
పచ్చనివింటివా - డెచ్చరించుచును
వేదన కలవిచ్చు - విరహాగ్ని చాయ
ప్రోది చేసినయట్లు - పొదలె చంద్రుండు
అప్పుడా ద్రౌపది - అతివతో ననియె
“పట్నమ్ములో వారు - ప్రహరి దిరిగెదరు

పడతిరో పదునాఱు - ఘడియ లటు చనెను
సజ్జకు జను మన్న - సకియ యప్పుడును
సిగ్గున మురిపెమున - చెలియ సుభద్ర
అడుగు లోడకయుండి - అటుకొంతసేపు
కూరిమి గలవాడు - కొమరాల నీకు
మేలిమి గలవాడు - మేనత్త కొడుకు
నాల్గునెలలు భిక్ష - మేల్గల్గ బెట్టి
యిప్పు డిటువలె సిగ్గు - లేటికే సుదతి!”
అనుచు సుభద్రను - అతివ తోడ్కొనుచు
విజయుని పాన్పున - వేడ్కతో నుంచె
తలపులు మూసికొని - తరుణి యేతెంచె
తలపోసె మనసులో - తాళంగ లేక
“యేమి వస్తువులైన - నియవచ్చు గాని
ప్రాణేశు నిచ్చి మఱి - బ్రతుకంగ రాదు!
అఖిలాండ కోటి బ్ర - హ్మాండనాయకుని
చెల్లెలు గనకనే - నొల్ల ననరాదు!!
అదిగాక సభలోన - ఆ కౌరవులకు
మానభంగము గల్గు - హీనకాలమున
మానధన మొసగిన - మాహాత్మ్యశాలి
అటువంటి శ్రీకృష్ణు - కనుగు చెల్లెలట”
అని మఱి తలపోసి - అతివ మోదించె
కేళికాగృహములో - క్రీడియు నపుడు
పరిహాసముగ ననియె - పడతితో నగుచు
“నాడు చెయి బట్టిన - నాతిరో నీవు
విడిపించి లోపలికి - వేగ బోయితివి

యిపు డెందు బోయెదే - యిభరాజగమన
కనుక సంతోషమ్ము - గానుండ తగును
ఓడక వచ్చి నా - యొద్ద గూర్చుండు
మన మతి సిగ్గన - వనిత సుభద్ర”
మగువ తా దివ్వెల - మాటుకే చనెను
కొనలు నిక్కగ వేయు - కుసుమాస్త్రములన
బొమలు నిక్కగ వల - పుల చూపు చూచె
అల మోహనాంగుడు - న్నటుఁ జూచె దెలిసి
లజ్జించి దిగ్గన - రమణి శోషించె
నిబ్బరితనమున - నెలత చెయివట్టి
అబ్బురమ్మున కౌగి - టదుముకొని తెచ్చె
తొయ్యలిని తొడలపై - నెయ్యమున నునిచి
పొన్నపువ్వులదండ - పొలతికి జుట్టె
కుంకుమగంధమ్ము - కోమలి కలది
బంగారు సురటి చే - పట్టి కిరీటి
అంగనకు విసిరె - నతిముదమ్మునను
ప్రాణేశు పాదములు - పణతి తగ నొత్తె
“యెల్ల లోకమ్ములు - నేలిన యట్టి
వల్లభుతోడనె - వనిత పుట్టితిని
నీ పాదములసేవ - నే జేయవలెను
మా పాదముల నొత్త - మగువ నీ కేల
యంతటి వాడైన - యా గజేంద్రుండు
మావటీనికి క్రింద - మణిగుండ లేదు
పురుషోత్తములతోన - పుట్టితివి గనుక
బుద్ధులకు కొదవటే - పొలతిరొ నీకు”

అనుచు తేనియబోలు - నతివప ల్కాని
పానకంబులు త్రాగి - పం డ్లారగించి
కర్పూర వీడెములు - కడు నర్థి జేసె
అటు మేను లుప్పొంగె - ఆ దంపతులకు
తలపులు పులకించె - నెలతకుం బతికి
ఆ సుభద్రాదేవి - ఆ యర్జునుండు
సంతోషమున నుండ్రి - సర్వకాలమ్ము
అవనిలో తాళ్లపా - కన్నయ్యగారి
తరుణి తిమ్మక చెప్పె - దాను సుభద్ర
కల్యాణ మను పాట - కడుమంచి తేట
పలుకుల, నీపాట - పాడినా విన్న
శ్రీహరి వారికి - చేరువై యుండు
నానాట పాపములు - నాశనం బౌను
ఆప్తులు బంధువు - లను వృందగలరు
సప్త సంతానములు - సమకూర గలవు.

సంపూర్ణము